

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 10.000
Letna inozemstvo . . . » 15.000
Letna inozemstvo, USA dol. . . 18
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXI. - Štev. 11 (1544)

Gorica - četrtek, 15. marca 1979 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Mednarodno leto otroka

Otroštvo je življenjska doba, ki je potrebna za počlovečenje osebe in družbe. Otrok ima svoje posebnosti, ki so potrebne tudi družini in Cerkv. Pomaga nam npr., da postanemo preprostejši, da znamo zapaziti tudi malenkostne in manj pomembne stvari in odkriti njihovo vrednost.

Otrok je »partner«, to se pravi popoln in enakopraven član družbe, ki ji pripada. Z doraščanjem mora dobiti vedno več prostora v celotnem življenju družbe: v družini, šoli, župniji, organizacijah. Ko sprejemamo odločitve, moramo poslušati tudi njihov glas. Pavel VI. je 19. decembra 1977 za Dan miru rekel: »Tudi vi, otroci in mladina, morate spregovoriti svojo besedo. Vi lahko pomagate odraslim, da od vas slišijo sveže, izvirne in nove stvari.«

OTROK IN POKLICNO DELO STARŠEV

V družini atomske dobe je na eni strani tehnice otrok, na drugi poklicna zaposlenost staršev. Otroku je poklicna dejavnost staršev še tuj svet. Ankete med otroki so pokazale, da si otroci predvsem želijo družinske ljubezni. Otrok bi bil rad ljubljen in zavarovan v krogu svojih domačih. Šola, tovariši in družina mnogokrat zavrnejo slabotnega, medtem ko ima družina možnost, da ga sprejme in pravilno vrednoti. Otrok vidi, da je ljubljen, ko se ta ljubezen kaže v najmanjših podrobnostih družinskega življenja: v času, ki mu ga posvečamo, v pogledu, ki mu ga damo, v igranju ali drugi dobroti. Nobena stvar ne more otroku nadomestiti sloge in zvestobe med očetom in materjo.

VREDNOST IN SVETOST OTROKA

Konstitucija o Cerkv v sodobnem svetu predstavlja otroke kot »žive člane družine, ki na svoj način prispevajo k posvečenju staršev«. Odlok o laikih pa pravi, da otroci tudi delujejo apostolsko na njim lasten način. So žive Kristusove priče med svojimi tovariši in vrstniki. Pavel VI. v dokumentu o evangelizaciji trdi, da so v družini vsi evangelizirani in vsi evangelizirajo. Starši ne samo sporočajo otrokom evangelij, ampak ga globoko doživljajo in sprejemajo od otrok nazaj. Vrednost otroštva je tako velika, da Gospod od nas zahteva, da se moramo vrniti nazaj v otroštvo, če hočemo priti v nebeško kraljestvo.

Med cilji, ki si jih postavlja mednarodno leto otroka, se nekatere teh perspektiv ne nahajajo, zato je prav, da Cerkev nanje opozori z besedo in delom in jih vključuje v pastoralne programe, ki se nanašajo na družino in otroke.

V tem letu bi bilo treba obrniti pozornost zlasti na tiste otroke, ki so nepreskrbljeni in zapuščeni. Takih otrok je danes veliko ne samo v Tretjem svetu, ampak tudi v industrijskih deželah. Statistični podatki povedo, da je na svetu zaposlenih 52 milijonov otrok, ki še niso dosegli 14. leta. Mnoge delodajalci izkoriščajo.

Bilo bi nevarno, če bi to zadevo reševali samo z ustanavljanjem različnih socialnih zavodov. Najprej bi bilo treba prevzgajati ljudi in jim odpirati nova stališča do teh zapuščenih otrok. Drugo, kar bi v mednarodnem letu otroka morali storiti, je izboljšanje položaja, ki ga imajo otroci v družini, v družbi in pastoralni Cerkve. Treba je spreminjati javno mnenje.

SKRB ZA DRUŽINO

Mnogokaj bi bilo treba spremeniti glede družine. Prof. Urie Bronfenbrenner opisuje položaj, v kakršnem se nahaja ameriška družina, ločena od družbe, razdeljena in osamljena v svoji vzgojiteljski vlogi. Vse več družinskih mater hodi na delo, polovica teh ima šolske otroke, ena tretjina otrok pod 6 in ena tretjina pod 3 leti. Istočasno pa je vedno manj odraslih, ki bi ostali doma in se ukvarjali z otroki. Vedno manj je močnih in normalnih družin. Vsak šesti otrok živi v družini s samo enim izmed staršev (nezakonski otroci, otroci ločencev). In kdo se danes ukvarja z ameriškim otrokom?

Istočasno je ugotovil, da je pozornost strokovnjakov (sociologov, psihologov,

zdravnikov) usmerjena na »družinske bolezni«, medtem ko normalne in številne družine niso več zanimive; tem se samo čudijo ali pa jih pomilujejo. V takih razmerah otrok lahko postane »obroben« član človeške družine, izločen iz družbe, breme ali pa predmet kalkulacije zakoncev, ki ga enačijo s tem ali onim materialnim blagom, ki si ga je treba omisliti, če že ni bilo umorjeno v prvih urah življenja.

NEKAJ NASVETOV OB LETU OTROKA

Materinstvo bi bilo treba rehabilitirati in ga postaviti na njegovo mesto, saj je materinstvo ena najglobljih resničnosti, vpisano globoko v človeško naravo. Materinstvo mora sprejeti žena, mož, družina, družba kot naravno in srečno realnost. V tem bi bilo tudi izhodišče akcije za zaščito otroka, ki ga je treba roditi in ki že v materinem naročju doživlja odločilne ure za svoje bodoče življenje.

Za otroke je življenjskega pomena zgodnje otroštvo. Vsi strokovnjaki (medicinski, psihološki in pedagoški) so soglasni v tem, da mora otroka v njegovi najnežnejši mladosti vzgajati mati. Njegov razvoj bo mogel biti popoln le, če ga bo vodila mati. Ali je sodobna družba tako urejena, da bi imele matere takšne možnosti? Ali ni ravno nasprotno? Mati Terezija iz Kalkute je rekla: »Največja nesreča Indije ni v siromaštvu, ampak v razkroju družine.«

V enem izmed priporočil Mednarodne konference o otroku in nacionalnem razvoju v Saigonu leta 1975 je bilo rečeno:

»Če so starši otrok umrli ali niso zmogli, da bi zanje skrbeli, je treba najprej poiskati pomoč v "razširjeni družini", v družini, ki bo otroka sprejela in osvojila. Pomoč v socialnih ustanovah je zadnje zatočišče, pa tudi te ustanove se morajo truditi za naravno in družinsko okolje okrog otroka.«

V nekaterih deželah imamo že danes šolske vzgojne izkušnje, katerih namen je integracija staršev v novi tip vzgoje v sodelovanju med starši in šolo. Čim popolnejša je uresničitev družinskega okolja, tem popolnejše morejo starši in otroci, pa tudi tisti, ki so na robu, razvijati vse svoje zmožnosti in talente.

(Iz dokumentacije rimske komisije za družino).

■ Ob svojem zadnjem opoldanskem nedeljskem nagovoru je sv. oče Janez Pavel II. navzočim vernikom povedal, da bo v četrtek 15. marca objavljena njegova prva okrožnica, ki bo nosila po začetnih besedah naslov »Redemptor hominis« (Človekov Odkršenik). Glavni predmet enciklike bo skrivnost odrešenja v Jezusu Kristusu in človekovo dostojanstvo, kajti oboje je med seboj tesno povezano. »Naj služi Cerkev človeku v tej neprodorni skrivnosti,« je še dodal papež. »V tem vidim glavno nalogo svoje nove službe v Cerkvi.«

Brniti in ljubiti življenje otroka, ne pa ga uničevati! In to ne samo po rojstvu, temveč tudi pred njim

ZAVAJANJE EVROPSKE JAVNOSTI

Srp in kladivo ter kljukasti križ

Po zatrtju tkm. praške pomladi na Češkoslovaškem je prešel na Zahod tudi Ladislav Bittmann, častnik pri češkoslovaški obveščevalni službi, od leta 1954 dalje in po 1964 celo namestnik vodje v oddelku za Dezinformacijo. Na tem službenem mestu je imel razmeroma precejšen vpogled v delo vzhodnoevropskih tajnih služb za preusmerjanje in zavajanje zahodnega javnega mnjenja. Na Zahodu je razkril mnoge pojave, ki si jih poprej ni bilo mogoče pojasniti.

PROTIJUDOVSKKE AKCIJE

Tako so se na obnovljeni sinagogi v Kölnu leta 1959 pojavili kljukasti križi in napisi »Juden raus« (Ven z Judi). Po vsem svetu se je tisk zgražal nad dejanjem, Zahodna Nemčija in njena vlada se je čutila osramočena in je utrpela na mednarodnem političnem polju hudo moralno škodo. Toda podobni primeri so se pojavili tudi drugod, v Londonu, Parizu, Oslu, Kopenhagenu, na Dunaju itd., naravno ob razburjenju in zaskrbljenosti zahodnega javnega mnjenja.

Preiskava zahodnonemške policije zaradi oskrumbe sinagoge v Kölnu je vodila do članov desničarske stranke Reichspartei. Policija je zaprla Paula Josefa Schönen in Arnolda Strunk. Poizvedba je ugotovila, da sta redno potovala v Vzh. Nemčijo. Tretji osumljenec Bernhard Schlottmann pa je priznal, da so mu v Vzh. Berlinu naročili, naj prodre v zahodnonemške desničarske organizacije in jih napeljuje k protisemitskim akcijam. Nekaj let potem je prebegel agent sovjetske KGB Rupert Sigl povedal zaslusovalcem, da je po ukazu v začetku leta 1960 pisal grozilna pisma zahodnonemskim državljanom judovskega porekla. Vso akcijo pa je vodil in organiziral vodja dezinformacijskega oddelka KGB general Ivan Ivanovič Agajanz.

GONJA PROTI DEMOKRŠANSKIM POLITIKOM

Po nalogu KGB je madžarska tajna služba leta 1976 pripravljala ugrabitev zahodnonemškega demokršanskega politika Alfreda Deggerja, predsednika organizacije stranke v deželi Hessen. Ugrabitev tik pred volitvami naj bi izgledala, kot da bi si jo bil politik sam organiziral, zato da bi si pridobil solidarnost (in s tem glasove). Toda agent Peter Schellhorn, ki je to pripravljal, je bil odkrit in obsojen pred

sodiščem. V sodbi je izrecno omenjena tudi KGB.

Posebno gonjo je vzhodno nemški tisk sprožil proti prejšnjemu zahodnonemškemu predsedniku Heinrichu Lübkeju, v Zah. Nemčiji pa ji je pritegnila revija »Stern«. Lübke naj bi pod Hitlerjem sodeloval pri ustanavljanju koncentracijskih taborišč. Ladislav Bittmann pravi k temu: »Vzhodni Nemci so od nas (Čehov) zahtevali na posebni konferenci, naj preiščemo svoje arhive, če kaj najdemo zoper Lübkeja. Pri tem so nam "diskretno" namignili, da lahko dokumente tudi pripravimo. To je, naj jih ponaredimo.«

Prizadevanja KGB so usmerjena tudi proti oporečnikom, ki živijo na Zahodu. Solženicin, Amalrik in drugi so jim pogosto na muhi. Podtaknjeni članki v zahodnem tisku naj bi jim odtegnili zaupanje javnosti. Švicarske banke so npr. prejemale pisma s prošnjami za odprtje tajnih bančnih računov za pripadnike gibanja za človekove pravice na Češkoslovaškem. Podpisan je bil Jiri Hajek, nekdanji zunanji minister v Dubčekovi vladi. Ko so se banke zaradi gotovosti pozanimale pri prizadevanjih, se je izkazalo, da so bili podpisi ponarejeni.

GONJA PROTI NEKEMU ZAKONU

Oddelek Dezinformacija pri KGB stoji tudi za gonjo proti zahodnonemškemu tkm. »Berufsverbot«. V Zah. Nemčiji ne sprejemajo namreč v državne službe pripadnikov gibanj, ki so odkrito proti nemški ustavi, kar velja tudi za zahodnonemško komunistično stranko. To določilo je od časa do časa predmet ostre gonje v levem tisku po Zah. Evropi in levičarska inteligenca prireja številne konference, na katerih obsojajo Zah. Nemčijo. (Diskriminacija vernih v komunističnih državah jih seveda ne vznemirja.)

Tako so novembra 1977 organizirali italijanski komunisti v Milanu konferenco v svoji »Casa della cultura« o tej »nezaslišani« diskriminaciji v Zah. Nemčiji. Na njej je nastopil tudi vodja inozemskega urada pri DC Granelli, čigar žena je znana po dobrih stikih z Moskvo.

Istega leta, oktobra, pa so v Rimu ustanovili »Agitacijski komite za obrambo državljanskih pravic v ZR Nemčiji«. Pripada mu tudi Lelio Basso, pripadnik skrajno levega krila socialistične stranke, vodja marksističnega inštituta in zaupnik libij-

skega veleposlaništva. Pa tudi Inge Schöntal, vdova založnika Feltrinellija, revolucionarja in milijonarja, ki je bil ob poskusu sabotaže leta 1972 sam ob življenje.

V Franciji je javno mnenje še posebno občutljivo na vse, kar spominja na nacizem. Zato začne francoska levica, na signal iz Moskve, takoj širiti vesti o razmahu neonacizma v Zah. Nemčiji. Gonjo napovejo že članki v sovjetskih listih, npr. v »Literaturnaja Gazeta« ali v vladni »Izvestja«. Tem se takoj pridružijo vodilni vzhodnoevropski partijski listi kot poljska »Tribuna Ludu« ali češki »Prace« ter vzhodnonemški tisk in radio. Svarijo pred oživljanjem in rehabilitacijo fašizma v Zahodni Nemčiji.

Ladislav Bittmann sodi, da pripravi in izvede vzhodnoevropski blok na leto 300 do 400 takšnih dezinformacijskih akcij.

Sovjetska dezinformacijska dejavnost je usmerjena prvenstveno v Zah. Nemčijo predvsem zato, ker je ta gospodarsko najmočnejša evropska država in članica zahodnega zavezništva NATO. Oslabiti jo psihološko in politično, jo spraviti v notranjo zmedo in nered (kot npr. Italijo), bi pomenilo oslabil obnem, če ne celo zrušiti gospodarsko in obrambno enotnost vsega Zahoda. Zato nas ne bi smelo presenetiti, če bi bili vodje nekaterih zahodnonemških desničarskih organizacij, kot npr. Fischer, vodja nacionalističnih študentov ali Erwin Schöborn, ustanovitelj desničarskih skrajnostnih skupin, razkrinkani kot vzhodnonemški agentje.

SOVJETSKA BLAGOHOTNOST DO AVSTRIJSKIH NACISTOV

Vprašanje bi bilo nadalje, zakaj lahko nekdanji nacisti v Avstriji po mili volji rovarijo, se shajajo in izživljajo v velikonemških načrtih in spominih, ne da bi to vznemirjalo Sovjete in njihove satelite? V vladi avstrijskega kanclerja Kreiskoga so bili od začetka celo štirje ministri, nekdanji člani nacistične stranke. Avstrija je danes tudi po milosti Sovjetske zveze svobodna država in povezana ostati nevtralna v duhu državne pogodbe iz leta 1955. Po podpisu te pogodbe so se zasedbene sile ZDA, Vel. Britanije, Francije in SZ umaknile iz države in ji priznale samostojnost. In ker Avstrija ni članica NATO, bi njena slabitev bistveno ne prizadela zahodne enotnosti.

Toda nacistično rovarjenje v Avstriji bi prav lahko kazalo tudi na druge namene. Zakaj se napr. prav na Koroškem redno shajajo nekdanji nacisti in prireajo celo vsakoletna srečanja, npr. esesovcev? Zakaj traja gonja koroške nemškonacionalne organizacije »Heimatdienst« proti Slovincem in sosednji Jugoslaviji že vsa povojna leta, v jasnem novonacističnem duhu, ne da bi to vznemirjalo sicer tako občutljivih levičarskih skupin po Evropi, še manj pa Sovjetske zveze?

Očitno je, da nemškonacionalni pritisk na Koroškem ni usmerjen samo na koroške Slovence, ampak tudi na Slovenijo, Jugoslavijo in spada s tem v daljnosežne sovjetske načrte. V Avstriji je prišlo v povojnih časih že večkrat do razbitja slovenskih partizanskih grobov, toda nikoli do skrunjenja grobov padlih sovjetskih vojakov. Kot da bi se novonacistične sile zavdale, kje lahko v miru nastopajo! Po vsem tem ne bi smelo biti tudi presenečenje, če bi bili vodilni pri takih organizacijah, kot je koroški »Heimatdienst« in še kaka druga, nekoč razkrinkani kot vzhodni agentje.

Zanimivo bi bilo vedeti, za katero »tujo silo« sta zbirala podatke avstrijska državljana Gerhard Lackner in Paula Wogataj, ki so ju nedavno obsodili pred vojaškim sodiščem v Ljubljani, prvega na 9, drugo na 3 leta zapor. V poročilu za javnost ni bilo navedeno, katera je ta tuja sila, ki ji nekateri koroški deželani zbirajo podatke o Sloveniji in Jugoslaviji. Vse kaže, da gre za Vzhod in da Celovec v tej zvezi ni samo navadno deželno mesto.

Carter je le uspel

Severnoameriški predsednik J. Carter se je od četrta 8. do torka 13. marca mudil na Bližnjem vzhodu z namenom, da doseže

mirovni sporazum med Egiptom in Izraelom. Prva dva dneva je preživel v Egiptu v razgovorih s Sadatom, ostale pa v Jeruzalemu, kjer se je sestal z Beginom. Carter je tudi imel govor pred »knesetom«, tj. izraelskim parlamentom. Dejal je, da so zgodovinske odločitve redkokdaj lahke in brez bolečin. Da bi izraelsko vlado opogumil za težke izbire, pred katerimi stoji, ji je dal zagotovilo, da bodo ZDA Izrael podprle politično, vojaško in gospodarsko ter poskrbele za ves potrebni petrolej.

Sprva vse to Begin ni omajalo, da bi sprejel Carterjeve predloge. Dejal je: »Treba je imeti potrpljenje. Vseh problemov ni moč rešiti v teku 24 ur. Pogajali se bomo naprej, dokler ne najdemo rešitve za vse probleme.«

Pred odhodom Carterja iz Jeruzalema pa je prišlo do nepričakanega preobrata. Begin je večino ameriških predlogov sprejel. Ko se je Carter ustavil v Kairu, je tudi Sadat najnovejše izraelsko-ameriške predloge odobril brez pridržka. Potem je Carter telefoniral Beginu in ga seznanil z rezultati pogovorov v Egiptu. Sedaj se morata še izraelski parlament in vlada ugodno izreči o ameriških predlogih. Če se bo to zgodilo, bi po Beginovih besedah lahko prišlo do podpisa mirovne listine že konec drugega tedna.

Potreba po verskem izobraževanju Neznani leteči predmeti vznemirjajo

OD TEDNA DO TEDNA

Tržaški g. škof je za letošnji post izdal pastirsko pismo. V njem opozarja na nekatere zadeve, ki so bile poudarjene pri škofijskem zborovanju v začetku decembra lani. Po škofovem mnenju je zborovanje potrdilo splošno prepričanje, da katoličani zelo slabo poznajo krščanski nauk. Marsikdo se smatra za katoličana, pa ne ve, kaj to pomeni. Marsikdo je krščen, pa ne ve, kaj prejeti krst od njega zahteva. Kristjani ne vedo, kako in kaj naj ukrepajo in določajo, ker pač ne poznajo krščanskih smernic za življenje. Vse sprejemajo, kar jim svet oznanja, ker ne vedo, kaj je in kaj ni v skladu s krščanskim naukom, ki ga po Kristusovem naročilu oznanja Cerkev. Ker ni jasnosti v idejah, ni odločnosti v življenju.

Zaradi tega poudarja g. škof potrebo po novi katehezi, to je po sodobnem poučevanju verskih resnic in življenjskih smernic. Ta potreba velja za male in velike, za preproste in učene. Zeli, da bi se v škofiji začelo široko katehetsko gibanje, ki bi z božjim naukom prekrvasilo našo družbo.

Kdo je tega pouka najbolj potreben? Mali ali veliki? Vedno bolj prihaja v ospredje želja velikih — tj. odraslih —, da bi se izpopolnili v krščanskem nauku. Sami se namreč znajdejo v vedno večjih težavah zaradi nevednosti in zato ne znajo pomagati svojim otrokom ne le pri učenju krščanskega nauka, ampak predvsem zavoljo težav, na katere naletijo, ko hočejo svojim otrokom pokazati krščansko pot v življenju in jih za to tudi navdušiti. Pomanjkljivosti in vrzeli so v tem oziru velike in vsem še preveč dobro znane.

VZROKI VERSKE NEVEDNOSTI

Kako smo prišli do tega stanja, saj v preteklosti med našimi ljudmi ni bilo take nevednosti v verskih stvareh?

Vzroki so različni. Za današnje mlade starše pa je treba iskati vzrok predvsem v premajhnem zanimanju za verouk v šoli in v organizacijah. Žal je to zanimanje vedno manjše, da ne govorimo o samem nasprotovanju verouku. Ko bi bilo treba posvetiti verouku večjo pozornost kakor v preteklosti, slišimo, da imajo kateheti na šolah vedno večje težave. Ni zanimanja, kateheta ne poslušajo; kaj še, da bi se učili. Vedno znova slišimo tožbe, da katehet ne najde opore pri starših. Morda tudi na šoli ne.

Kaj naj potem ta revež naredi? Ali res nekateri mislijo, da je poznanje krščanstva, krščanskih resnic in moralnih norm za pošteno življenje res tako brez smisla in brez pomena, da se lahko na vse to kar mirno pozivljamo?

POMEN VEROUKA

Verouk danes ne sme ostati le vero-uk, poučevanje verskih resnic, marveč mora biti uvažanje mladega kristjana v versko življenje. To je zahtevna stvar. Za tem ciljem bi moral stremeti tudi verouk v šoli, kar pa ni vedno lahko sprejemljivo in dosegljivo, ker je šola namenjena vsem, ne glede na ideološko usmerjenost učencev, ali bolje rečeno, na ideološko usmerjenost njihovih staršev.

Vsekakor ima verouk v šoli to nalogo, da seznanja učence s krščanskim gledanjem na svet in življenje ter jih postavlja pred vprašanje zavestne izbire tega, kar je dobro, pošteno, pravično, človeško in vredno človeka, ki je postavljen pred dolžnosti tehtne in temeljite priprave na življenje in na odgovornosti v življenju. Zdi se mi, da takó gledano katehetovo delo v šoli zasluži vso pozornost in oporo. Tudi pri starših, ki niso in nočejo biti kristjani.

ŠE DRUGI RAZLOGI

Kateri so še nadaljnji razlogi, ki ovirajo in otežkočajo poučevanje krščanskega nauka?

Na prvo mesto je treba postaviti skrb za poklice, za zaslužek. Najprej je treba pač živeti. Zato se skrb za verouk odrija. Toda: katerega predmeta v šoli učenci in dijaki ne odrijava?

Leta zorenja prinašajo močna čustvena doživljanja zaljubljenosti in spolnosti, ki preplavijo notranji svet mladega človeka in včasih slabijo versko čustveno doživljanje, čeprav ne vedno. Življenje odraslih kristjanov, ki izpovedujejo vero, po njej se pa ne ravnaajo, mladega človeka odbija.

Prebujajoča se osebnost prisluškuje notranjemu zakonu vesti, po njem se ravna in se s tem zadovolji, ne išče pa dopolnila v katekizmu. V ospredju je uspeh v poklicu, uveljavljanje v družbi, življenje, osebno uveljavljanje. Televizijske, filmske predstave in poceni romani ter slikanice imajo močan čustveni vpliv na dušo mladega človeka, jo preplavijo in katehetov vpliv jim je težko kos, jih dostikrat ne odtehta.

Kakšen vpliv pa ima podtalno rovarjenje in celo odkrito delo proti verouku od strani tistih, ki se bojijo, da ne bodo našli med mladimi, ki so versko dobro podkovani, somišljenikov za ideje, ki niso krščanske, ki niso znanilke Kristusovega odrešenja?

Kljub vsem tem težavam ostanimo mirni in se znova lotimo naporega dela, ki ga zahteva uvažanje v krščansko miselnost in življenje. Išimo novih poti! Vera in življenje po njej sta sad preizkušnje, trdega dela in božje milosti. Isto velja za katehezo in za oznanjevanje božje resnice in dobrote.

VPLIV BOŽJE MILOSTI

Kljub vsem valovom, ki preplavljajo mladega človeka od zunaj, so v njem velike vrvine, na katere gradi božja milost. Z njim morajo računati kateheti, vzgojitelji in predvsem starši. V mladih ljudeh so prvine, ki naravnost kličejo po verouku in verski poglavitvi. In te so: mlad človek ljubi resnico in sovraži laž. Hoče biti zvest ljudem in tudi Bogu svoje mladosti. Noče svoje sreče graditi na izkoriščanju drugih. Odrpi je za vse veliko, lepo, idealno. Spoben je velikih nesebičnih dejanj. Ceni iskreno prijateljstvo.

Vse te težnje so tako močne, da so sposobne v njem izzvati samopremagovanja in odpovedi. Božja milost se spreha po teh stezah, ko išče mladega človeka. Na teh temeljih je možno izgraditi samoobrambni sistem moralnosti proti velikim skušnjavam, ki mamijo njegovo mladost.

Sodobna kateheza, sodobni verouk mora mlademu človeku odkriti njegovo osnovno poklicanost v večno življenje. Odkriti mu mora, da je življenje dar, ki ga je prejel od Boga za službo drugim. Odkriti mu mora Kristusa v njegovi velikonočni skrivnosti, s katero nadaljuje svoje odrešenje ljudi.

Ali bomo prezrli vedno bolj zahtevni in odkriti klic mladih in ne več mladih po verskem izobraževanju? Postni čas nam daje dovolj priložnosti za to skrb in delo.

Dr. LOJZE ŠKERL

Ne vemo še, ali so pojavi letečih predmetov resnični ali ne, res pa je, da se je našel nekdo, ki ima dovolj časa, da jim je, poleg neštetič člankov, posvetil kar sedem celih knjig. Zaskrbljen zaradi usode človeštva (verjetno tudi za svojo), je zadevo predložil naravnost na zbornico lordov v Londonu.

Ta mož, lord Clancarty, ali s celim imenom Brinsley Le Poer Trench, namreč trdi, da je v kratkem: možen na zemlji množičen pristanelek teh predmetov. Angleškemu ministrstvu za obrambo je celo predložil načrt za organizirano sodelovanje s policijo in občinskimi upravami v primeru potrebe. Ni sicer rečeno, pravi lord Clancarty, da bi imeli »ufonavi«² ravno slabe namene z nami, večjo nevarnost predstavlja preplah ljudi, ki bi mu zapadli ob ne nadnem pojavu omenjenih predmetov.

Vprašali so lorda Clancartyja, kakšna je njegova teorija o »ufih«² (neznanih letečih predmetih), kaj so in od kod prihajajo? Odgovoril je, da imajo lahko različno obliko in razsežnost, vsi pa da prihajajo s planetov oddaljenih galaksij. Toda večina teh »ufov«² da prihaja iz osrčja naše Zemlje. Na severnem tečaju je namreč vidna vboklina, po kateri bi se dalo sklepati, da vodi v globljo notranjost. Tja naj bi se zatekla bitja našega planeta ob neki strahni katastrofi v davnini. Prepričan je celo, da imajo ta bitja nalogo opazovati naše delovanje na Zemlji. V zadnjih 30 letih so se njihovi pojavi še pomnožili iz zaskrbljenosti do našega razvoja. Moralno propadanje, nasilje, kriminal, terorizem pa še atomska in vodikova bomba, vse to jih sili, da nas držijo pod nadzorstvom... Skrbi jih tudi morebitna bližnja možnost zemeljske katastrofe, zato nameravajo rešiti, kar se pač rešiti da. Po predvidevanju Nostradamusa bi se kaj takega moglo zgoditi leta 1999, zato lord Clancarty vztraja pri obrambnem ministrstvu, naj podvzame primerne ukrepe.

KATOLIŠKI GLAS
list za kritične bralce

Smrt kardinala Villota

V starosti 73 let je umrl v Vatikanu na posledicah pljučnice in ledvične bolezni kardinal Jean Villot, po poreklu Francoz, od 1969 državni tajnik vatikanske države. To službo je opravljal pod tremi papeži, kot kamerlengo pa je vodil volitve dveh papežev. Po izvolitvi papeža Wojtyła je Villot izrazil željo, da bi bil razrešen svoje službe, a Janez Pavel II. ga je naprosil, naj bi do nadaljnjega še ostal na svojem mestu.

Kardinal Villot je bil, preden ga je papež Pavel VI. poklical v Rim za državnega tajnika, nadškof v Lyonu. Bil je po dolgem času prvi državni tajnik, ki ni bil Italijan. Vendar ni izšel iz diplomatske šole. Po izobrazbi je bil bogoslovni profesor. Pred smrtjo ga je papež Janez Pavel II. obiskal v bolnišnici in ostal z njim v molitvi združen kakih deset minut. Nato se je vrnil v Vatikan, kjer se je udeleževal duhovnih vaj. Eno uro pred smrtjo so iz bolnišnice prepeljali v Vatikan tudi kardinala Villota. Umrl je v petek 9. marca v večernih urah. Njegova smrt bo sedaj primorala sv. očeta, da mu čimprej najde primerne naslednika.

Pogrebni obredi so se izvršili v torek 14. marca dopoldne v vatikanski baziliki. Obrede je vodil sam papež. Zadnji počitek pa je pokojni kardinal našel v rimski cerkvi sv. Trojice dei Monti, ki je bila njegova kardinalska cerkev.

★

● Nekdanji osebni tajnik papeža Pija XI. kardinal Carlo Confalonieri je ob 40-letnici smrti tega papeža razkril, da je že Pij XI. nameraval sklicati vesoljni cerkveni zbor. Ko se je posvetoval o tej nameri s škofi, so mu pa ti priporočili, naj najprej reši tako imenovano »rimsko vprašanje«, tj. da pride do pomiritve med Vatikanom in italijansko državo. Tako se je papež lotil dogovarjanja z italijansko vlado, katerega sad je bila Lateranska pogodba ali konkordat. Kmalu naj bi ga nadomestil nov, sedanjim časom odgovarjajoč sporazum med Vatikanom in Italijo.

● Med papeškimi advencio 21. februarja je vodja budistične delegacije izrekel papežu uradno vabilo na svetovno konferenco verstev, ki bo od 27. avgusta do 7. septembra v New Yorku. Papež je kratko odgovoril: »Bomo videli«.

● V Bruslju v Belgiji je umrl v starosti 64 let ruski pravoslavni nadškof Pavel Golicev. Sin ruskih emigrantov, ki je raste

v Belgiji, se je leta 1945 vrnil v domovino in tam deloval 27 let. Leta 1972 so ga sovjetske oblasti odstavile. Na posebno osebno posredovanje takratnega predsednika francoske republike Pompidouja pa je mogel zapustiti SZ in se vrniti v Belgijo.

● Leta 1977 je bil v Brazzavillu, prestolnici Konga, ubit nadškof kardinal Emil Biayende. Sredi letošnjega februarja je prejel v Rimu škofovsko posvečenje Bartolomé Batantu, župnik v Bacongu, ki bo nasledil kardinala na njegovem sedežu.

● V Ustih na Češkoslovaškem so postavili pred sodišče duhovnika Vojteha Srno in laika Miroslava Svačka. Prvemu očita, da je maševal na nekem skavtskem taborjenju, drugega pa dolžijo, da je pripravil mašo na kraju, ki ni dosegljiv nadzorstvu države.

● V posebnem pastirskem pismu je graški škof Weber napovedal za leto 1981 škofijski katoliški shod. »Cerkev naj bi se — pravi med drugim škof Weber — s tem shodom poživila in predstavila ljudem in sicer taka Cerkev, ki bo za ljudi sedanjega časa in vseh domačemu štajerskemu človeku.«

O vzdušju na Koroškem

Dejansko je človek le prepogosto priča nekega povprečnega moralnega vzdušja, ki se posebno odraža v mišljenju »bo že kako«. To ni res! Nikoli in nikdar ne bo »nekako«, temveč vedno in porazno, če se ne bomo potrudili, da bo »tako«, kot mi hočemo in vemo, da je prav.

V tej točki so slovenski marksisti bolj dosledni. Njih končni cilj je brezrazredna družba in sredstvo za doseg tega cilja revolucionarna omika, ker le revolucija dovede do takšne družbe... Osebnostno mislim, da ideologija, kot jo KPŽ-jevci (avstrijski komunisti) pridigajo, ne bo rešila slovenskega vprašanja. Na Koroškem ne gre za par kapitalistov, ki zatirajo ekonomsko, politično in socialno vse prebivalstvo, temveč za poseben fenomen, kateremu pravimo »fašistična miselnost«² nasproti Slovincem. Proti njeni odstranitvi se je treba boriti in končno naj bi bil uspeh enakopravnost Slovincem in ne brezrazredna družba. Saj se človek ne bori proti zatiranju, da si nakoplje drugo. (Glej npr. zatiranje Makedoncev v »napredni«² Bolgariji).

(P. Millonig v »Našem tedniku«² Celovec).

Poročevalec ne pove, s koliko mero resnosti se je angleški parlament zavezal za to zadevo.

Glasovanje za Škotsko in Wales

Britanski parlament v Londonu je lansko leto izdal zakon o samoupravi Škotske in Walesa, obeh zgodovinskih dežel, ki jih je Anglija oz. angleška krona v stoletjih osvojila. Doslej sta bili obe deželi samo upravni enoti, po novem zakonu pa naj bi dobili razmeroma široke pristojnosti z deželnim zborom in lastno zakonodajo. Ustrezni zakon pa naj bi šel tudi na glasovanje v obeh deželah.

Glasovanje je bilo 1. marca letos. Na Škotskem je glasovalo zanj 33 odst. volivcev, proti pa 31 odstotkov. Kar 36 odst. pa jih ni prišlo volit. Britanski parlament pa je postavil določilo, da je za uspeh glasovanja potrebnih vsaj 40 odst. glasov za.

V Walesu pa je 47 ods. volivcev glasovalo proti zakonu o samoupravi, 41 odst. jih ni prišlo glasovat in le 12 odst. jih je bilo za samoupravo.

Vendar pa samo glasovanje britanskega parlamenta ne obvezuje. Samoupravo lahko obema deželama podeli kljub glasovanju. Zato grozi Škotska narodna stranka, da bo s svojimi 11 poslanci odtegnila podporo sedanji vladi, če ne ustreže želji po škotski samoupravi in vlada laburističnega predsednika Callaghana bi morala v tem primeru odstopiti.

Enostransko poročanje o kršitvah človekovih pravic

Ameriška ustanova »Accuracy in Media«² (Verodostojnost sredstev poročanja) je izvedla statistično raziskavo o tem, koliko in kako so v Ameriki poročali v letu 1976 o kršitvi človekovih pravic v deželah po svetu. Preiskali so poročila listov »New York Times«² in »Washington Post«, obeh vodilnih ameriških listov, ter oddaje postaja CBC, NBC in ABC.

Uspeh: 137 enostranskih člankov in oddaj o Čilu ter 90 o Južni Koreji; obe državi sta zahodno usmerjeni. O Severni Koreji pa se je v vseh teh občilih poročalo v negativnem smislu samo enkrat v vseh 12 mesecih, čeprav so Severni Korejci prav to leto prekoračili mejno črto z Južno Korejo in s sekirami pobili dva častnika ameriške pomožne vojske. Sedemkrat je bila kritizirana Kuba, samo 16 kritičnih člankov pa je izšlo o Kambodži, dasi je tamkajšnji režim prav v tem času barbarško pobil okrog milijon svojih ljudi.

Oba omenjena lista sta o Južni Afriki in njenem razizmu natisnila 513 poročil, v katerih sta obtožila tamkajšnje razmere. Razmeroma malokrat pa sta prikazala položaj v Sovjetski zvezi, dasi ugotovitve kažejo, da živi črnski delavec v industrijskih podjetjih okrog Johannesburga kljub vsemu rasnemu zapostavljanju veliko bolje kot njegov beli kolega v Moskvi.

● Po podatkih mednarodnega središča za diakone v Freiburgu (Zah. Nemčija) je bilo januarja letos v vesoljni Cerkvi 4.877 stalnih diakonov. Samo v ZDA jih je 3.087, v raznih državah Južne Amerike 530, v Kanadi 140, v Aziji 70, v Avstraliji in Oceaniji 39, v Evropi 984. Od evropskih držav jih deluje največ v Zah. Nemčiji (nad 500), v Avstriji 80, v Italiji 100, v Jugoslaviji 4.

Kamenčki

Sprememba imena

Agencija Urania Express poroča, da je podjetje »Slovenija ceste«² imelo izredno sejo. Na seji so samoupravno sklenili, da spriče sedanjega stanja cest v Sloveniji spremeni podjetje ime: ne bo se več imenovalo »Slovenija ceste«, ampak »Slovenija luknje«. Kajti namesto s cestami se bo ukvarjalo z luknjami na njih.

Če je vest resnična, potem priča o velikem smislu za stvarnost pri tem podjetju, ker so ceste v Sloveniji zares luknja pri luknji.

Pa še eno vest lahko beležimo. Na srečanju goriških kulturnikov na občini v Gorici so nekateri kar precej pogosto rabili besedo »gestione della cultura«² ali po naše »vodenje in upravljanje kulture«. Neke starejši mož jih je opomnil, da so ta izraz v Italiji že rabili, ko smo imeli posebno ministrstvo za kulturo. Ali se želijo povrniti v tiste čase?

Ker je izraz prihajal zmeraj iz določene skupine kulturnikov, smemo upravičeno sumiti, da v njihovih vrstah že vodijo in upravljaajo kulturo in da bodo tako delali v celi državi, ko bodo prišli na oblast, kot zatrdno upajo.

(r+r)

■ V Rim je prišlo odposlanstvo poljskega episkopata, ki ga sestavljajo trije škofje: novi krakovski nadškof Macharski, škof iz Cestohove Barela in glavni tajnik poljske škofovske konference Dabrowski. S papežem naj bi se porazgovorili o programu njegovega potovanja na Poljsko, ki bo od 2. do 10. junija.

■ V Italiji se krvoprelitje nadaljuje. V Palermu na Siciliji so člani levičarske teroristične organizacije »Prima linea«² s strelji ubili pokrajinskega tajnika DC Michela Reina. Znova se je pokazalo, da je srd skrajnih levičarjev obrnjen le na člane demokrščanske stranke, komunisti pa so varni pred njih napadi. Gre za neko ideološko in taktično povezanost, ki je ni prezreti in da misliti. Mar ne utirajo vsi ti skrajneži načrtno uradni PCI pot na oblast?

■ Pripadniki teroristične skupine »Prima linea«² so v namenu, da maščujejo padla člana Barbaro Azzaroni in Mattea Caggigija, ki sta bila 28. februarja ubita v Turinu, zvalili istotam v past neko policijsko izvidnico. Sporočili so, da so presenečili v nekem predmestnem baru mladega tatiča in naj policija pride ponj. Ob prihodu jo je pozdravil ogenj iz avtomatičnega orožja. Načelnik patrolje je bil težko ranjen, ubit pa 19-letni študent višjega tehničnega zavoda Jurilli, ki se je prav takrat vračal iz šole.

■ V Rimu je bil ugrabljen demokrščanski funkcionar Emilio Falco, vendar se je to pot zadeva srečno iztekla, kajti varnostni organi so ga že po treh dneh pri Potenzi rešili iz rok ugrabiteljev. Ker pa so prav v zadnjih dneh demokratizirani in strankini sedeži predmet ponovnih napadov, je glavni tajnik DC Zaccagnini izrazil svojo zaskrbljenost predsedniku vlade Andreottiju, notranjemu ministru Rognoniju in pravosodnemu ministru Bonifaciu.

■ Na Južnem Tirolskem so neznanci razstrelili grobnico Ettora Tolomeia, ki si jo je dal postaviti še za življenja v gorski vasič Montan nad Bocnom. Ettore Tolomei je bil eden najbolj zagrizenih fašističnih veljakov, ki je hotel v nekaj letih iz čisto nemške dežele napraviti italijansko pokrajino in zbral lažno dokumentacijo, da živijo na tem področju predvsem Italijani. Značilni so verzi iz ene Tolomeievih pesmi: »Innsbruck, mesto mojega sovraštva, naj te reka Inn poplavi, gore pokončaj!«² Po zadnji vojni je bil Tolomei izvoljen za senatorja na listi DC.

■ Zadnje čase predsednik SR Jugoslavije Tito ne živi več niti v Beogradu niti na Brionih, temveč v Splitu, kjer sprejema državnike in domače partijske funkcionarje. Pretekli teden je tako v Splitu sprejel zunanega ministra Severne Koreje.

■ Nova iranska vlada, ki ji načeljuje Bazargan, skuša po navodilih Homeinija, ki živi sedaj v svetem mestu Kumu, čim hitreje islamizirati javno življenje. Tako je Homeini prepovedal uživanje zmznjenega mesa, ki bi lahko prihajalo od živali, ki niso bile ubite po islamskih predpisih. To meso sta dobavljali do sedaj v glavnem Nova Zelandija in Avstralija. Homeini je tudi prepovedal pitje alkoholnih pijač. Nadalje je obsodil sedanjo družinsko zakonodajo. Poudaril je, da si mora ženska, preden stopi na ulico, zakriti lase z ogrinjalom ter si pokriti roke in noge. Prav v tem, pa se zdi, da mu ženske, zlasti v mestih, ne bodo sledile. Ob mednarodnem prazniku Dneva žena 8. marca se je v glavnem mestu Teheranu zbralo 15.000 žensk, ki so protestirale proti »šadorju«, tj. pokrivalu, ki naj bi jih v javnosti zakrival. Toda »islamske straže«, na katere se Homeini opira, so jih razgnale s strojnimi rafali. Zanimivo je, da je v času šahovega režima, o katerem sedaj vsi, predvsem levičarski krogi, samo slabo vedo povedati, bila v vladi ženska, ki je bila minister za ženska vprašanja, 1.700.000 žensk pa je bilo zaposlenih. Po Homeiniju naj bi ženske ta mesta odstopile moškim, kajti ženska naj v javnosti ne nastopa.

Prešeren v bolgarščini

Založba Narodna knjiga v Sofiji je v zbirki Svetovni mojstri soneta objavila knjigo s po deset pesniki sonetov iz raznih književnosti. Med te je uvrstila tudi prevod Prešernovega Sonetnega venca, ki ga je prevedel Kiril Kadijski. Gre za bolgarskega pesnika in slavista, ki je že pred časom postal pozoren na Prešerna. Ker manjka bolgarsko-slovenski slovar, se je prevajalec poslužil drugih prevodov Prešernovega venca, predvsem ruskega in poljskega, pa tudi srbskega oz. hrvaškega. Prevod je na višini, saj je v magistralah uspel ohraniti tudi posvetilo, toda ne v dajalniku, ampak v imenovalniku: Primi-cova Julija.

Ljudski radio Gorica in slovenske oddaje

Tudi v Gorici deluje nekaj privatnih radijskih postaj in skoro vse so odstopile nekaj časa tudi Slovencem. Trenutno so redne slovenske oddaje pri dveh radijskih postajah in sicer pri »Radio E Stereo International« in pri »Ljudskem radiu Gorica« (Radio Popolare Gorizia).

Slovenske oddaje na Ljudskem radiu Gorica so redno vsak večer, razen ob nedeljah, od 19.30 do 20.15. LRG oddaja na valovih UKV s frekvenčno modulacijo 97,5 MHz. S sodelovanjem smo začeli že v lanskem letu od januarja do junija. Zaradi slabega in nestalnega oddajanja (oddajnik ni bil še v Steverjanu, marveč v Medeli) in mogoče zavoljo prezahtevnega programa ni bilo veliko poslušalcev.

Po poletnem premoru smo sodelovanje spet sprejeli. Z oktobrom smo vpeljali poskusne oddaje, ki so bile glasbenega značaja in so trajale en mesec. Tem so sledile stalne in programirane oddaje. Na radijski postaji je bilo veliko novega. Najprej je oddajnik v Steverjanu omogočil, da dosežemo Vipavsko dolino do Podnanosa. Videm, velik del Goriške (odrezan je najjužnejši del) in del tržaške Krasa.

Prav tako je važno, da se postaja tehnično veliko lepše sliši. Dobili smo nov sedež, odkoder je oddajanje v zabavo. Nazadnje smo oddaje same vsebinsko spremenili, saj ni bilo mogoče zahtevati, da bi ljudje ob tako pozni uri sledili tri črti

ure zahtevnemu programu (kot se je včasih dogajalo v prvem polletju). Tako smo govorjeni del oziroma izreze iz našega kulturnega življenja skržili na prvo polovico, ki traja približno dvajset minut, preostali del pa prepuščamo glasbi.

Program slovenskih oddaj je trenutno tako razporejen: ob ponedeljskih obsega prvi del oddaje posnetek z naših prireditelj, ob sredo intervju s slovenskimi predstavniki v raznih poklicih, ob sobotah poskrbi za prvi del sodelavka Ljotka Bratuž. V drugem delu in v preostalih dneh predvajamo glasbo, ki sledi željam naših poslušalcev, s posvetili, voščili in novicami z Goriške.

Se nekaj podatkov za domačo rabo, to se pravi ne prav točnih podatkov, ki se omejujejo na drugo serijo slovenskih oddaj na LRG. Od oktobra do konca februarja smo imeli približno 120 oddaj (90 ur oddajanja). Kljub temu, da so naše oddaje kar se da preproste, da imajo predvsem namen, da nas razvedrijo in povezujejo ter da slonijo na amaterstvu, imajo precejšen odziv. V petih mesecih smo dobili približno 1.400 telefonskih klicev. V lanskem letu smo dobili največ klicev med večeri, ko je bila na sporedu naša domača glasba (vrtijo se okoli povprečnega števila 15 na večer). Ko smo med oddajami govorili o kakem kulturnem dogodku, je število pozivov bilo povprečno 5. V januarju smo opazili, da se je odziv poslušalcev še povečal in tako imamo trenutno povprečno 16 klicev med prvimi oddajami in 15 med drugimi.

S telefonskimi klici je vodila v prvem obdobju serije oddaj bližnja Slovenija. Kasneje se je število klicev povečalo tudi v zamejstvu. Trenutno še vedno rahlo vodi Slovenija z 52 % telefonskih pozivov. Naša telefonska številka je 32828, naslov pa: Radio Popolare Gorizia, Brigata Casale 10. Naj povemo, da so stalni sodelavci radiu štirje, gostov, ki so do sedaj spregovorili prek našega mikrofona, pa je bilo 19.

In še pripomba o naših italijanskih koleh. Vzdušje na radiu lahko stnem v en sam stavek: Prav dobro se razumemo!

Ena od štirih

Ljubljanski balet gostuje v Italiji

Balet ljubljanske Opere je te dni na gostovanju po nekaterih podeželskih mestih v Italiji. Prvo predstavo so imeli v kraju Sondalo pri Milanu. Na sporedu pa so tudi nastopi v mestih L'Aquila, Foggia, Bari in San Severo. Ljubljanci bodo predstavili »Hrestača« (Čajkovski) in Radiona Ščedrinskega »Carmen« v koreografiji Olega Danovskega, v koreografiji Metoda Jerasa pa Ravela »Lepotico in zver«. Plesalcev je vseh skupaj 38, skupno s pomožnim osebjem potuje po Italiji 52 ljudi. Baletni mojster Oleg Danovski (koreograf) prihaja v Ljubljano iz Romunije in pripravlja v Ljubljani krstno uprizoritev »Hrestača« za letošnjo pomlad.

Resolucija

Zavodski svet poklicnega zavoda industrijske smeri s slovenskim učnim jezikom v Trstu, zbran na izredni seji 1. marca 1979, ugotavlja, da grozi nevarnost, da bo s koncem tega šolskega leta zavod ostal brez sedeža. Poziva zato vse javne in družbeno-politične ustanove, da se zavzamejo za nujno rešitev tega problema pred začetkom novega šolskega leta, ker bi v nasprotnem primeru bila ta situacija lahko usodna za obstoj zavoda samega. Zavodski svet je na voljo za katero koli pojasnilo in zvezi z zgoraj navedenimi problemi.

civilizacije). Toda če nekdo piše v tujem jeziku, še ni nujno, da se je odtujil domači kulturi. Kranjski Valvasor, potomec italijanskih staršev je npr. napisal svojo »Slavo vojvodine Kranjske« v nemščini. Je bil zato »vključen v nemško kulturo«? Julius Kugy je bil sin koroškega očeta; rod je izviral iz bližine Podkloštra; stari oče se je priselil v Trst, oče je bil že pomemben, iz koroškega Kugaja je nastal bolj imenitni meščanski Kugy. Julius je bilo doma v Trstu, toda po materi vnuk pesnika Vesela. Tekoče je govoril slovensko; njegov svet so bile predvsem Julijske Alpe, njih vrhovi, slovenski vodniki iz Trente, Zajzere (Tožbar, Ojčinger, Komac). Je ves ta svet mogoče »nemška kultura«? Se je Kugy kdaj izjavil za Nemca? Mar ni slovenskega rodu tudi po kulturi vsaj toliko Slovenca kot Valvasor? Toda biti tujec je bolj »imenitno« in ne le Kermavnerju!

Zamenjuje Kermavner nadalje določeno

Priprava na krščanski zakon

Vsako leto imajo mladi, ki mislijo na zakon, lepo priložnost, da se resno pripravijo na krščansko poroko. Slovenski dušni pastirji na Tržaškem jim nudijo tečaj, na katerem predavajo zdravnik, socialna delavka, zakonci in duhovnik.

Letos prične tečaj v sredo 21. marca ob 20.15 in bo v Marijanišču, Narodna ul. (via Nazionale) 89. Nadaljeval se bo do 6. aprila in sicer ob ponedeljskih, sredo in petkih. Tečaj je obvezen za vse, ki se hočejo cerkveno poročiti. Bralce prosimo, da mlade ljudi obvestijo in priporočijo redno udeležbo. Drugih tečajev letos ne bo.

Drzen rop v tržaški poštni urad

V sredo 7. marca ob 13.30 so trije roparji vdrli z revolverji v rokah v poštni urad pri Sv. Ivanu, zaprli pet uslužbencev

in dve stranki v poštne prostore, pobrali poštno vrečo, v kateri je bilo 22 milijonov lir v gotovini, 8,5 milijona pa v čekih ter nato zbežali, ne da bi pustili sledove za seboj. Policija je tri ure nato našla ukradeni avtomobil, katerega so se bili zlikovci poslužili.

Bazovica

Župnijska skupnost v Bazovici čestita ge. Magdi Rebula por. Metlika za odličen uspeh pri dosegu doktorata iz matematike na tržaški univerzi.

Izjava

Profesorski zbori slovenskih višjih srednjih šol v Trstu (učiteljska A.M. Slomšek, poklicnega zavoda industrijske smeri, klasičnega in znanstvenega liceja Fran-

Pripombe k novemu šematizmu goriške nadškofije

Zorn iz Prvačine na Goriškem, kardinal Jakob Missia iz Sv. Križa pri Ljutomeru, knez nadškof Francišek Borgia Sedej iz Cerkna.

Največjo krivico dela trem knez nadškofom: Zornu, Missiji in Sedeju. Prvega označuje kot žrtev političnih nacionalnih sporov med duhovniki in narodom (slovan-skim!). Nasprotnike imenuje mučitelje (carnefici)!

O kardinalu Missiji pa piše, da izhaja od staršev italijanskega porekla! Clankar, ki hoče biti zgodovinar, pokaže tu svojo nevednost in šovinistično miselnost.

Slovenski biografski leksikon, ki izhaja v Ljubljani, piše, da se je kardinal Jakob Missia rodil na Moti v župniji Sv. Križ pri Ljutomeru. In sicer očetu Martinu in materi Neži Pintarič. Doma so jim pravili »pri Mislovih«. Kje je torej clankar pobral trditve, da so bili starši italijanskega rodu?

Knez nadškofu Francišku B. Sedeju dela veliko krivico, prvič, ker ga ne omenja kot Slovenca in drugič, ker pozablja, da se je Sedej boril za enakopravnost tako Slovencev kot Italijanov in Furlanov.

Nadalje je zgodovinska laž, ko trdi, da je sam prosil papeža, naj mu odvzame težki križ.

Msgr. Rudolf Klinec piše v svoji knjigi »Zgodovina Goriške Mohorjeve družbe« tudi o vzroku, zaradi katerega se je knez nadškof Sedej odpovedal škofiji: »V Gorico je prišel apostolski vizitator msgr. Luca Pasetto, ki je nadškofa pozval, naj se odpove škofiji. Škof ni pristal. Na drugi poziv in na pripombo, da je to želja sv. očeta, se je vdal rekoč: "Če papež želi, ubogam!" Pismena odpoved je bila sprejeta dne 23. okt. (1931) in istega dne je bil imenovan za apostolskega administratorja msgr. Giovanni Sirotti.«

»Nadškof Sedej se je čutil dvakrat prevaranega: ker ga Vatikan z vso svojo odlično diplomacijo ni podprl v pravičnem boju za svobodo Cerkve in duš ter za ohranitev narodnih in jezikovnih pravic slovenskih vernikov, kakor tudi, ker so mu imenovali za naslednika razvpitega fašističnega duhovnika... Zagrenjen se je umaknil v tišino, toda bolelost in razočaranje sta ga zlomili, tako da je komaj mesec dni kasneje, 28. nov. 1931, umrl.« (Glej knjigo msgr. R. Klinca, Primorska duhovščina pod fašizmom, izdala GMD za leto 1979.)

Clankar nadaljuje z opisi naslednjih škofov. Ko piše o povojni razmejitvi, stori to z neko notranjo bolestjo in nadškofa Mar-

ZVEZA CERKV. PEV. ZBOROV - TRST priredi revijo otroških in mladinskih zborov

PESEM MLADIH

v Kulturnem domu v Trstu v nedeljo 25. marca ob 17. uri.

ce Prešeren in trgovinskega tehničnega zavoda Žiga Zois) so zaskrbljeni zaradi primerov nestrpnosti in nerazumevanja do potreb slovenske narodnostne skupnosti, ki so se pojavili na nekaterih italijanskih višjih srednjih šolah. Prepričani so, da je danes potrebno predvsem medsebojno soočanje in poglobljeno poznavanje stvarnosti slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. Prav šola mora dati svoj bistveni prispevek na tej poti, ki edina vodi k demokraciji in omikanemu sožitju.

Profesorski zbori slovenskih višjih srednjih šol pozivajo italijanske kolege, naj na šolah pospešujejo kritično in jasno poznavanje dejanskih zahtev za zaščito slovenske manjšine in izražajo svojo pripravljenost na vsako pobudo, ki lahko prispeva k boljšemu medsebojnemu poznavanju.

gottija nekako kanonizira, ko pravi, da so mu hvala duhovniki postavili mavzolej v cerkvi Jezusovega Srca.

Clankar pozablja, da je malo prej z drugim tonom pisal o Sedeju, kateremu politične oblasti niso bile naklonjene, še več, celo pri vrhovnih cerkvenih oblasteh ni našel razumevanja.

O msgr. Pangraziju pozablja clankar, zlasti ko našteva njegove prednosti, da si je hotel podvreči vse slovenske organizacije, ki temeljijo na krščanskih načelih.

Prav tako pozablja povedati o sedanjem nadškofu msgr. Cocolinu, da je prvi med italijanskimi škofi, ki so sledili Sedeju, dal priznanje slovenskim vernikom in jim zagotovil enakopravnost z italijanskimi.

Vprašanje je, zakaj novi »šematizem« ne piše slovenskih imen za slovenske ali mešane župnije. Tako ni nikjer imena Nabrežina, povsod pa Aurisina. Diskriminacija se kaže tudi v tem, ko našteva morebitne italijanske vernike po slovenskih župnijah, medtem ko pozablja na slovenske vernike v italijanskih župnijah. Na strani 60 piše o »strnjanih skupinah vernikov slovenskega jezika«, ki živijo v italijanskih pastoralnih conah. (Na letečnem listku so dodali popravke [errata corrige] in tu popravljajo, kar je napisano na sr. 60 z »verniki slovenskega jezika, ki so v drugih pastoralnih conah«. Toda ta leteči listek se lahko izgubi; ostane pa, kar je natisnjeno v knjigi!)

Glede slovenskih priimkov, naj omenim le svoj primer, da na treh mestih različno navaja moj priimek: enkrat prav, drugič netočno, tretjič zgrešeno.

Nočem se spuščati v analizo podrobnosti podatkov ali tega, kar je napisano za Italijane. Toda vse to dokazuje, da je bil »šematizem« objavljen nekoliko prehitro brez potrebnih popravkov. Pri takem delu bi morala sodelovati posebna komisija ali odbor, med katerimi bi moral biti tudi slovenski predstavnik. Ta komisija ali odbor bi nosil odgovornost za vsebino knjige. »Šematizem« namreč ne ostane samo v škofiji, temveč ga berejo tudi drugod po svetu in si zato lahko ustvarijo dokaj čudno podobo o zgodovinski resnici.

Jože Markuža, župnik v Mavhlinjah

Op. ur. Značilno je tudi, da med uporabljanimi viri ni nobenega Slovenca, niti ni omenjena razprava dr. R. Klinca o feformah cesarja Jožefa II. v goriški nadškofiji »L'attuazione della legislazione ecclesiastica di Giuseppe II nell'Arcidiocesi di Gorizia«.

vlečenih zgodovinskih in političnih pojmov v enem kotlu naj bi očitno izzevnelo razsvetljevsko za nas, uboge duševno in duhovno zaostale Primorce. »Kranjski komedijanti« so svoj čas dosegli svoj namen. Česa vsega bi odmanjkalo, če jih ne bi bilo. Toda danes in v taki obliki, s katero nam postreže Kermavner?

Vendar pa, v današnjem vzdušju je Kermavnerjevo »Srečanje z italijanstvom« prišlo mogoče ravno o pravem trenutku. Še nedavno je tržaški »Piccolo« objavil, da bo morala slovenska kultura še čakati, da bo postala tisočletna kot je italijanska. Zato si bodo določeni krogi lahko vzeli Kermavnerjevo »srečanje« tudi k srcu in njegovo ime bo zaslovelo doli do Rima, če ne še daleč. Če bi bil Kermavner Amerikanec ali vsaj Nemec, bi bilo to stoodstotno gotovo. In tržaški »Most« bi bil opravljal največje poslanstvo v vsem času svojega izhajanja.

U. L.

GLOSA

Trojanski osel v Mostu tržaškem

Tudi omemba pisatelja Julija Kugyja v Kermavnerjevem spisu ne more biti drugačna kot je. O njem pravi, da »je živel v skladu z objektivno socialno realiteto, ta pa mu je narekovala, da je vključen v nemško, deloma v italijansko kulturo, ne pa v slovensko. Slovenska mu je bila provincialna, manj razvita, omogočala je manjšo kulturno sensibiliteto, ožji svetovni radij, zapirala se je v geto. Kugy je bil za slovenstvo izgubljen.«

Opredelitev kulture je Kermavnerju neznan stvar. Tudi sociološkega znanja mu povsem manjka. Kultura je izraz življenjskih razmer nekega naroda in kulture so medsebojno neprimerljive. (Primerjamo

ljubljsko okolje z na splošno slovenskim, trdeč: Mlademu človeku, po zadnji vojni rojenemu ali vzgojenemu, so nekdanji borci za slovenstvo rahlo smešne prikazni; zdijo se jim votli, provincialni, lokalni, preprosti, premalo zahtevni, preveč navdušujoči se. Tudi sam sem sodil tako.

On sam in nekaj njih lahko res. Toda ne kar na splošno »po zadnji vojni rojeni in vzgojeni« (slovenski človek). Ta je v veliki večini sodil drugače, le da mu niso dali (zaradi prej omenjene linije postopnega jugoslovanjenja pod Rankovičem) v javnost.

Poenostavljeno postavlja Kermavner slovenske borce v dva tipa: Prvi se je porajal s Prešernom, se šibkeje nadaljeval in že razkrajal z Levstikom, pri tem polagoma prehajal v drugega, se zapiral vase, zakrknjeval, lokaliziral in končal v pojavu prostorinčasovstva, pri Pahorju in njegovi ideologiji histeričnega geta.

O pomenu pojma »ideologija« si Ker-

mavner seveda spet ni na tekočem. Pri ideologiji gre za polresnice, s katerimi skušamo javnost pridobiti za določene name. Tak ideolog pa je kvečjemu Taras Kermavner s svojo dvojno zavestjo. Iz tistega »histeričnega geta« v Trstu pa se, ravno nasprotno, marsikaj poraja: od književnih del (Pahor, Rebula, Beličič...), do slikarstva (Spacal, Černigoj...), glasbe (Vrabec, Merku...), pa toliko prosvete, prireditelj, pevskih nastopov... Vse kaj drugega kot pa Kermavnerjevi spisi. In še te pride objavljati prav v ta »histerični geto«! Ljubljana mu je očitno premalo.

Je potem še čudno, da nam Kermavner, ko vse gornje gladko spregleda, takole vzkligne: Nasprotno pa zapiranje v lastni dom v edino zveličavnost ene same ideologije in modela, naj bo pahorjanski, stalinistični ali vidmarjanski, vodi v vzdrževanje in obnovo domačega carizma, v istosmerjenosti, unitarizma.

To srače gnezdo različnih, za lase pri-

Kulturni večer o Poljski

Zanimanje za Poljsko, njeno zgodovino in njene kraje se je po izvolitvi nadškofa Wojtyła iz Krakova za papeža splošno povečalo. Naravno, da tudi pri nas Slovincih, saj spadamo k slovanskemu delu. Poleg tega bo letos od 20. do 28. julija v organizaciji našega lista kar 110 zamejskih Slovincov poromalo v Čestohovo na Poljskem in si obenem ogledalo Krakov ter Auschwitz žalostnega spomina.

Ni čuda, da je bila udeležba v Katoliškem domu v Gorici preteklo nedeljo 11. marca veliko večja kot običajno za razne kulturne večere z barvnimi diapozitivi. Naš stari znanec g. Vinko Zaletel s Koroškega se je to pot najavil s skioptičnim predavanjem o Poljski, ki jo je pred leti obiskal sredi avgusta prav za praznik Marije Vnebovzete.

Začel je s prikazom Varšave, ki je dejansko novo mesto, saj je od nje v zadnji vojni ostalo le pet odstotkov. Nato se je preselil na jug dežele v Krakov, ki je bil več stoletij do 1604 prestolnica poljskih kraljev. Na prijeten in poljuden način je opisal tragedijo poljskega kralja Boleslava II., ki je leta 979, torej pred 900 leti, umoril krakovskega škofa Stanislava, ker ga je slednji javno karal zaradi njegove razbrzdanosti in samovolje. Ker je danes komunistični režim podoba kralja Boleslava, ga ta razglasa za branilca državnih pravic zoper »samovoljo« Cerkve, sv. Stanislava pa za škofa, ki mu je bila bolj mar svetna oblast kot duše vernikov. Zato tudi poljska vlada ni pristala, da bi sv. oče Janez Pavel II. prišel v Krakov na proslavo mučeniške smrti sv. Stanislava 9. maja. Staro izročilo pravi, da je Boleslav II. pokopan v samostanu Osoje na Koroškem.

Iz Krakova nas je g. Zaletel popeljal k Materi božji na Jasni gori nad mestom Čestohovo. Lahko smo občudovali vernost poljskega naroda in jo primerjali z našo. Doumeli smo, zakaj je poljski narod obstal med nemškim nasilnikom in ruskim mogočnikom ter da tudi danes uspešno kljubuje brezboštvo države.

Za zaključek pa so bile turbove slike iz Auschwitza. Stoletja bodo minila, a vedno bo ostal madež na nemški časti, kajti taka grozodejstva so možna le, kjer se nekdo čuti nadčloveka in postane slepo orodje neke ideologije, ki je zgrajena na zanikanju Boga in na sovraštvu do bližnjega.

Notranje obogateni, pa tudi pretreseni smo se razšli. Tako predavanje nudi veliko in bogati človeka na spoznanju in zaključkih. Zato smo hvalni g. Zaletelu, da je ponovno prišel med nas. In naj še pride! - jk

Števerjan

Občinska seja. V četrtek 8. marca se je sestel števerjanski občinski svet. Odobril je nagrado za župana ter sejnino za občinske svetovalec. Nato je prešel k razpravi o proračunu za tekoče leto. Ta znaša 742.045.534 lir. Dohodkov je 770.360.829, tako da bo primanjkljaj znašal 28.315.295 lir. Po novem zakonu ga bo celotno krila država. Glavna postavka tega proračuna je dokončanje gradnje šolske stavbe (226 milijonov), ter občinske hiše (100 milijonov), ureditev doma za onemogle (90 milijonov), razširitev pokopališč v števerjanu in na Jazbinah (62 milijonov). Proračun je s svojimi 770 milijoni dosegel najvišjo številko po vojni, saj to pomeni skoraj milijon lir na vsakega občana. Za kroniko naj še povemo, da je zanj glasovala večina tj. svetovalci Kmečko-delavske zveze-SSK, manjšina (Občinska enotnost) pa se je vzdržala. Proračun za tekoče leto je bil tako odobren.

Seja pokrajinskega sveta SSK v Gorici

V sredo 7. marca je bila seja pokrajinskega sveta Slovenske skupnosti. Pod predstvom Gradimira Gradnika je širši organ stranke razpravljal o raznih tekočih zadevah. V začetku je pokrajinski tajnik Marjan Terpin poročal o pripravah za bližnji pokrajinski kongres naše stranke.

Sledila je razprava o delu v goriški občinski in goriški pokrajinski upravi. Občinski svetovalec Andrej Bratuž je poročal o sedanjem položaju občinske uprave, ki je pred razpravo o proračunu, o katerem se bodo morali strankini organi še izreči. Obenem je bila v zadnjem času pomembna razprava o ugovorih v zvezi z načrti o gradnji ljudskih stanovanj z zadnjimi razlastitvami, za kar je SSK vedno zavzela odločno stališče v obrambo slo-

venskih ljudi in ustanov. Pokrajinska svetovalka Marija Ferletič pa je poročala o položaju v pokrajinski upravi, kjer že teče razprava o proračunu.

Tajnik je nadalje poročal o nedavnem obisku delegacije goriške SSK v Novi Gorici, ko je stranka vrnila obisk SZDL. Razgovori so potekali v pozitivnem in konstruktivnem duhu, posebej v obravnavi manjšinske problematike.

V razpravo so posegli številni navzoči člani sveta, ki so opozorili na razna vprašanja v zvezi s političnim in upravnim delom, zlasti kar zadeva delovanje slovenskih občin.

Rupa

Smrt najstarejše vaščanke. Spet se je v Rupi oglasil zvon. To pot je naznanil smrt Pavle Ožbot, ki bi letos dopolnila 92 let življenja. O njej bi res lahko rekli, »da je zaspala v Gospodu«, saj je odšla v večnost brez posebne bolezni. Še nekaj dni pred smrtjo je bila vedra in čila.

Pokojna Pavla je bila doma iz Mirna in se je pridožila v Rupo k Ožbotu, po domače Zenetovim. V zakonu sta se ji rodila dva sinova: Ivan in Poldo. Še ko sta bila otroka v nežnih letih, se je mož Pavlin tragično ponesrečil. Sama je morala naprej voditi precej zahtevno kmetijo. Da je bila mera gorja še bolj polna, se sin Ivan ni več vrnil iz Rusije v drugi svetovni vojni. Kljub vsemu pa je Pavla ostala sončna in pogumna do zadnjega, saj je živela iz globoke vere, iz katere je črpala moč v preizkušnjah.

Pokojnica je v svojem življenju mnogo čitala. V času fašizma je širila revijo »Katoliški misijoni« in druge časopise in knjige iz Slovenije. Ves čas je bila tudi naročena na »Katoliški glas«.

Delo na polju, vrtu, posebno pa pri živini ji je bilo v veliko veselje. V njenem vrtu si našel vsakovrstne cvetlice, skrbno gojene, ki bi jih drugje le redko videl, prav tako razna dišavna in zdravilna zelišča.

Ko se s temi vrsticami poslavljamo od drage pokojnice in se ji zahvalimo za vse, kar je dobrega v življenju storila ter za lepi zgled, ki ga je dajala, ji želimo polnost sreče v onstranstvu, sinu Poldotu in vsemu sorodstvu pa izrekamo iskreno sožalje. - *Vaščan.*

.....
V nedeljo 25. marca ob 17. uri bo v prosvetnem domu »Anton Gregorčič« v STAN-DREZU premiera komedije v dveh delih

CVETJE HVALEŽNO ODKLANJAMO

Režija Emil Aberšek

Izvajajo člani dramskega odseka prosvetnega društva »Standrež«.

.....

Nabirka za katoliški tisk na Gorškem

Gorica:	
Stolnica	155.000
Sv. Ignacij	172.000
Sv. Ivan	345.000
Placuta	72.000
Kapucini	142.000
Kapela šolskih sester 50 šil. in	93.000
Kapela Marijinih sester	70.100
Doberdob	95.000
Dol	25.000
Devin	30.000
Gabrje-Vrh	26.000
Jamlje	27.000
Jazbine	19.000
Mavhinje-Sesljan	128.000
Nabrežina	230.000
Podgora	68.500
Pevma	40.000
Rupa-Peč	48.500
Sovodnje	42.000
Štmaver	19.000
Števerjan	116.500
Standrež	225.000
Skupaj	2.189.100

K objavljeni nabirki na Tržaškem v prejšnji številki je treba dodati vsoto 150.000 lir, ki je bila nabrana pri Sv. Ivanu v Trstu in poslana naravnost na našo upravo. Tako se je na Tržaškem zbralo skupaj lir 1.930.015.

Za cerkev na Sv. gori: Justina Guštin 30.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: N. N., Trst, 500.000; N. N., Boršt, 15.000; Franc Kaluža ob stoletnici rojstva Jožefa Likof-Persolja 10.000; Tomaž Mejak, Pulje za križev pot v kapeli p. Leopolda 50.000 lir.

Na pustno nedeljo je veliko otrok prišlo v Katoliški dom v maskah in značilnih oblekah; med vsemi je izstopala slovenska narodna noša

OBVESTILA

Slovenska skupnost v Gorici sporoča, da je pokrajinski kongres, že najavljen za soboto 17. marca, preložen na soboto 31. t. m. v gorškem Avditoriju ob 19.30.

V palači Attems v Gorici bo v torek 20. marca ob 20.30 SSG Trst predvajalo igro Angela Beolco-Ruzante »Pomjeniki«.

Na občinskem sedežu v Sovodnjah so v torek 13. marca odprli knjižnico, ki bo obratovala s sledečim urnikom: ob torkih in četrkih od 16. do 19. ure, ob petkih od 18. do 20. ure.

Šesterica mladih gorških slikarjev (Oskar Beccia, Silvan Bevcar, Bogdan Butkovič, Hiacint Jussa, Vladimir Klanjšček in Andrej Saksida) razstavlja v prosvetnem domu na Opčinah svoja dela. Razstava bo odprta od 17. do 25. marca in sicer ob nedeljah od 10. do 12. ure in od 17. do 20. ure, ob delavnikih pa od 17. do 19. ure.

V Društvu slov. izobražencev v Trstu, ul. Donizetti 3 bo v ponedeljek 19. marca ob 20.15 predaval dr. Emidij Susič o psihosocialnih in sociologivističnih problemih beneških Slovincov.

SSG Trst, Kulturni dom: zagrebško gledališče Komedija bo predvajalo igro Josepha Steina »Goslač na strehi« v petek 16. in v soboto 17. marca ob 20.30 ter v nedeljo 18. marca ob 16. uri.

Za Alojzijevešče: Milka Goričan namesto cvetja na grob Angele Bezavšček 10.000 lir.
Za Zavod sv. Družine: Veronika namesto cvetja na grob Silviji Ferlat 10.000; Milka Brumat namesto cvetja na grob Francu Brumatu 10.000 lir.

Za novo telovadnico v Gorici: N. N. 50.000; N. N. 10.000; N. N. 20.000; N. N. 20.000; N. N. 10.000; N. N. 20.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000; N. N. 10.000; N. N. 10.000; N. N. 50.000; N. N. 100.000; N. N. 1.000.000 lir.

Ob 15. obletnici smrti očeta Benedikta Košiča daruje sin Andrej z družino za novo telovadnico v Gorici 50.000, za Alojzijevešče, Zavod sv. Družine, Katoliški dom, skavtsko organizacijo in SSK po 20.000 lir.

Iz zapuščine učiteljice Pavle Hvala: za Alojzijevešče, za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Zavod sv. Družine in za Marijino družbo po 50.000 lir.

Za cerkev v Rupi: namesto cvetja na grob Pavle Ožbot: Maks Pavletič, Srečko, Sonja in Ema 60.000; družina Kovic s Peči 10.000 lir.

Za skupnost Družina na Opčinah: Marija v spomin moža Ivana Škabarja 10.000; družina Guštin, Col 42 (Veliki Repen) namesto cvetja na grob Albina Križmana 20.000; Kristina in Franko Možina v spomin na pok. Franca Možina iz Gropade 6.000; ob 14. obletnici smrti očeta Josipa se ga spominjajo Marija Malalan vd. Mauri ter družini Kumar in Mauri ter darujejo 10.000; Lidija in Viktorija v spomin na pok. Renata Hrovatin 20.000 lir.

Za cerkev v Mavhinjah: Terčeljevi ob smrti Ivana Furlana iz Vižovelj 10.000; Marija Legiša iz Vižovelj 9/E 20.000 lir.

I. P. daruje, ker se je rodila istega dne kot je umrl pesnik Murn Aleksandrov za skupnost Družina na Opčinah 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: N. N. ob smrti Milene Gorjan 5.000 lir.

Ob peti obletnici smrti Stanka Košuta daruje žena Albina 10.000 za Marijin dom v Rojanu, sin Edi z ženo Nadjo pa 10.000 za društvo »A. M. Slomšek« v Rimu.

Mojim dragim znankam misijonskim zdravnicam dr. s. Janji, s. Rezi, s. Silvi Žužek daruje Milka Goričan 30.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir. Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Šport

PRVENSTVO MOSKE C LIGE

Olympia - Kras 1 : 3

(15 : 13, 10 : 15, 4 : 15, 7 : 15)

Tudi v povratnem slovenskem derbiju je slavil zgoniški Kras in sicer z istim izidom kot v prvem srečanju. Postaja pa že tradicija, da Olympia zmaga v prvem nizu, končno pa prepusti obe točki kraškemu odbojkarjem. Tudi v sobotni tekmi je goriška ekipa namreč dosegla zmago v uvodnem setu, nato pa je tako popustila, da je Kras z enostavno igro celo zagospodaril na igrišču.

V uvodnih potezah je bilo opaziti veliko živčnost na obeh straneh mreže, saj sta se obe ekipi zavedali, da lahko še naprej upata na rešitev pred izpadom iz lige le z zmago. Priča smo bili torej eni najslabših tekem, saj sta ekipi veliko grešili predvsem v sprejemu prvih žog. Se do polovice drugega seta je bila Olympia enakovredna Krasu, nato pa se je začel pravi monolog zgoniškega moštva. O tretjem in pa zadnjem setu ni veliko povedati, saj se je Olympia že vdala usodi in pasivno čakala na konec tekme.

Tako klavrne predstave pa si ni morda nihče pričakoval, saj smo bili zmeraj priče zelo ostrim in borbenim spopadom. Vse to verjetno znači, da so se goriški odbojkarji že psihološko pripravili na izpad.

Za Olympio so igrali: Malič, Cotič S. in M., Kuštrin, Ferfolja, Soban, Bagon, Spacapan, za Kras pa: Grilanc, Milič B. in L., Budin, Vesnaver, Marušič, Bitežnik.

Prihodnjo soboto bo Olympia gostovala pri tržaškem Boru. Tekma se bo začela ob 20.30. - *F. B.*

POSTNI GOVORI 1979 na radiu Trst A ob 15.35

Petek 16. marca: Bog noče smrti grešnika, ampak da se spreobrne in živi. - Tone Bedenčič SDB.

Torek 20. marca: Nisem prišel klicat pravičnih, ampak grešnike. - Dr. Oskar Simčič.

Petek 23. marca: Molitev s postom in miloščino je boljše kakor spravljati zaklade sveta. - Župnik Franc Vončina.

Rupa, 14. marca 1979

ZAHVALA

Ganjeni nad dokazi sočutja ob izgubi naše drage mame in none

Pavle Ožbot roj. Žigon

se vsem toplo zahvalujemo, zlasti še g. župniku za pogrebne obrede, cerkvenim pevcem, darovalcem cvetja in darov za rupensko cerkev ter vsem, ki so se udeležili pogrebne maše in rajno spremili na pokopališče.

Sin Leopold in snaha Olga z družinama ter ostali sorodniki

ZAHVALA

V sredo 14. marca je poteklo mesec dni, kar nas je dosti prehitro zapustila

Marija Juren vd. Vižintin

Ob tej priložnosti želimo izreči zahvalo vsem, ki so z nami sočustvovali, jo spremili na zadnji poti, darovali sv. maše in v dobre namene. Posebej se želimo zahvaliti g. župniku Davidu Ožbotu za opravljene obrede, moškemu zboru z Vrha pa za žalostinke pred cerkvijo in ob grobu.

Vrh, 14. marca 1979

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19.; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi ob ponedeljku do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 18. do 24. marca 1979

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Danes obiščemo... 11.05 Mladinski oder: »Jurij Kozjak, slovenski janičar«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 8.05 Jutranji almanah. 9.30 Vroči svinec. 10.05 Koncert. 11.00 To je bila zabava. 11.35 Radi smo jih poslušali. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Slovenski samospevi. 13.30 Socialna problematika. 14.10 Roman »Čista ženska«. 14.30 Glasbeni ping pong. 16.30 Žive povestice. 17.05 Mi in glasba.

Torek: 8.05 Ženska stran neba. 9.30 Filološki utrinki. 10.05 Oddaja za otroški vrtec. 10.15 Koncert. 11.00 A. Rebula: »Divji golob«. 11.35 Z glasbo po svetu. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Roman: »Čista ženska«. 14.30 Od prvih uspehov do danes. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Postni govor. 15.50 Plošče. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mi in glasba.

Sreda: 8.05 Koder teče, ondod moči. 9.30 Nekdanji avtorji. 9.40 Iz zborovske zakladnice. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Zafkrkon, radijski varieté. 13.15 Naši zbori. 14.10 Roman: »Čista ženska«. 14.30 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Človek, ki je mislil, da je sam«, radijska igra.

Četrtek: 8.05 Jutranji almanah. 9.30 Družina v sodobni družbi. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za šole. 11.05 A. Rebula: »Divji golob«. 11.35 Iz revij in glasbenih komedij. 13.15 Cecilijanka 1978. 13.45 Gospodarska društva v deželi. 14.10 Roman »Čista ženska«. 14.30 Glasbene oblike in izrazi. 15.35 Priročnik lahke glasbe. 16.30 Kje je napačno? 17.05 Mi in glasba. 18.05 Slovenski govori na Tržaškem. 18.20 Opera glasba.

Petek: 8.05 Ženska stran neba. 9.30 Iz zapisov Josipa Tavčarja. 10.05 Koncert. 10.30 Družorazredne narodnosti v Italiji. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 12.00 V starih časih. 12.30 Iz operet. 12.45 Pristopanje k deželnim oddajam. 13.15 Primorska poje 1979. 14.10 Roman: »Čista ženska«. 14.30 Gremo v kino. 15.35 Postni govor. 15.50 Zgodovina rock glasbe. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Mi in glasba.

Sobota: 8.05 Radijski trim. 9.05 Kulturno pismo. 10.05 Koncert. 11.10 Z jugoslovanskimi pevci in ansambli. 11.35 Na gorškem valu. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Roman: »Čista ženska«. 14.30 Vse lépo, vaš Peter. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Dve medigri«.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo